

ΕΙΠΕ
ΓΕΡΩΝ...

Παλαιές και Σύγχρονες
Οικοδομητικές Διηγήσεις
και Διδασκαλίες

■ Ἐπὶ τῇ Μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Στάρετς Ἀμβροσίου τῆς Ὀπτινα († 10ῆ Ὀκτωβρίου)

Διδασκαλίες τοῦ Ὁσίου Στάρετς Ἀμβροσίου γιὰ τοὺς λογισμοὺς καὶ τὴν προσευχή*

Κάποιος ἐρώτησε τὸν Στάρετς Ἀμβρόσιο τῆς Ὀπτινα:

- Πάτερ, ὅταν, χωρὶς νὰ τὸ θέλω, περνοῦν ἀπὸ τὸν νοῦ μου αἰσχροὶ λογισμοί, ἀμαρτάνω;...

- Ἄκουσε, παιδί μου,... τοῦ ἀπάντησε ὁ Στάρετς.

Κάποια ἀσκήτρια, ἡ Αἰκατερίνη Σενεΐσκαγια, ἐταλαιπωρεῖτο πολὺ καιρὸ ἀπὸ ἀκάθαρτες σκέψεις. **Σ**τὸ τέλος τὴν ἐπισκέφθηκε ὁ Χριστὸς καὶ ἀμέσως τὶς ἀπεμάκρυνε. «**Π**οῦ ἦσουν τόσο καιρὸ, γλυκύτατε Ἰησοῦ μου;», τὸν ἐρώτησε. «**Ἦ**μουν μέσα στὴν καρδιά σου», τῆς ἀπάντησε. «**Σ**τὴν καρδιά μου;... **Μ**ά, ἀφοῦ εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἀκάθαρτους λογισμοὺς». «**Ἦ**μουν στὴν καρδιά σου, γιατί ἐσὺ κανέναν ἀπὸ τοὺς λογισμοὺς αὐτοὺς δὲν ἀποδέχθηκες. **Ἀ**ντίθετα, προσπαθοῦσες νὰ τοὺς διώξεις. **Δ**ὲν μπορούσες νὰ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ὑπέφερες. **Ἀ**γωνιζόσουν ὅμως ἐναντίον τους. **Ἔ**τσι μοῦ παραχωροῦσες μέρος στὴν καρδιά σου».

Ποιό εἶναι λοιπὸν τὸ συμπέρασμα; **Ὅ**ταν δὲν συγκατατιθέμεθα στὶς ἄσχημες σκέψεις, δὲν ἔχουμε ἐνοχή.

* * *

Συνομιλώντας ὁ Στάρετς μὲ κάποιον Ἀδελφὸ –ὁ λόγος ἦταν γιὰ τὴν Εὐχή τοῦ Ἰησοῦ καὶ γιὰ τοὺς ἀπρεπεῖς λογισμοὺς– τοῦ διηγήθηκε τὴν ἐξῆς ἐντυπωσιακὴ περίπτωσι:

- Ἐρώτησε ἓνας Ἀδελφὸς τὸν ἄλλο: «**Π**οιὸς σοῦ ἔμαθε τὴν Εὐχή τοῦ Ἰησοῦ;», καὶ ἐκεῖνος ἀπάντησε: «**Ὀ**ί δαίμονες». «**Μ**ὰ εἶναι δυνατὸν αὐτό;». «**Β**εβαίως! **Α**ὐτοὶ μὲ πολεμοῦσαν μὲ αἰσχροὺς λογι-

σμούς, ἐγὼ ἀμυνόμουν λέγοντες τὴν Εὐχὴ κι' ἔτσι τὴν ἔμαθα καλά».

* * *

- **Μ**πάτουςκα, ἐρώτησε κάποιος Μοναχὸς τὸν π. Ἀμβρόσιο, τί νὰ κάνω; **Τ**ὴν ὥρα τοῦ κανόνος γεμίζει τὸ μυαλό μου μὲ χίλιους δυὸ λογισμούς.

- **Ἄ**κου, Ἀδελφέ μου. **Ἔ**νας ἀρχοντοχωριάτης καθισμένος στὸ ἄλογο του βρέθηκε ἐμπρὸς σ' ἓνα παζάρι. **Ἐ**πρεπε νὰ τὸ διασχίση ἀπὸ τὴν μία ἄκρη ὡς τὴν ἄλλη. **Κ**όσμος, φωνές, φασαρία, κακό! **Ἐ**κεῖνος ὅμως δὲν ἐνδιαφερόταν τὶ γίνεται γύρω του. **Ο**ἱ ἄλλοι τὴν δουλειά τους κι' αὐτὸς τὴν δική του. **Τ**ὸ μόνο ποὺ ἔκανε ἦταν νὰ σπρώχνη τὸ ἄλογο, φωνάζοντας συνεχῶς «ντέ-ντέ, ντέ-ντέ». **Ἐ**τσι σιγά-σιγά πέρασε τὴν ἀγορά. **Π**αρόμοια νὰ κάνης καὶ σύ. **Ν**ὰ κοιτᾶς στὴν προσευχή σου καὶ νὰ μὴ δίνης καμμία σημασία στοὺς λογισμούς. □

(*) Περιοδ. «Ἁγιος Κυπριανός», ἀριθμ. τεύχους 269 / Μάιος-Ἰούνιος 2000, σελ. 320. • Ἀρχιμ. Τιμοθέου, Ὁ Στάρετς Ἀμβρόσιος, σελ. 145, 164-165, ἐκδόσεις «Ὁ Παράκλητος», Ὁρωπὸς Ἀττικῆς 1974. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.